

РАДА

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА І ЛІТЕРАТУРНА

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.

РІК ШОСТЬЙ

Адреса редакції і контори:
у Київі, Велика Підвална вул. д. 6,
біля золотих воріт
— Телефон редакції 1458.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ НА РІК 1911

на	на	на	на	на	на	на	на	на	на
1 рік	11 м.	10 м.	9 м.	8 м.	7 м.	6 м.	5 м.	4 м.	3 м.
6, 5, 70	5, 25	4, 75	4, 25	3, 75	3, 25	2, 75	2, 25	1, 75	1, 25

Передплата, на рік можна виділувати частками: в 2 строхи: на 1 янв. 3 карб., і на 1 апр. 3 карб., в 3 стр.: на 1 янв. 2 карб., і на 1 мар. 2 карб., і на 1 має 2 к., або по 1 карб. на протязі першої чверті місяця.

Ціна „Ради“ за кордоном на рік 11 р. (27 крон 94 гелерін на австрійську валюту), на $\frac{1}{2}$ року — 5 р. 50 к. на $\frac{1}{4}$ року — 2 р. 75 к., на 1 м. 1 р. Кодекс закордичати передплату газету через пошту, то плачтять за газету по ший встановленій для передплатників в Росії.

Передплата приймається тільки з 1-го числа квінти, місяця.

ЗА ЗМІНУ АДРЕСІ 30 КОП.

(При зміні необхідно прикладати стару адресу.)

Авторі рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінювати статті; більші статті, до другу негодиці, переворюються в редакції 3 місяці і висиллються авторам іх контом, а дрібні замітки і дописи одразу знищуються. Рукописи, на яких не зазначені умови друку, вважаються безплатними.

з ПРИВОДУ надісланих до газети ВІРШІВ редакція не листується.

Просить авторів додержуватись правопису „Ради“.

УМОВИ ДРУКУВАННЯ ОПОВІТОК:

За рядок п'яті тільки перед тексту, або за його місце платиться по 20 коп.

За рядок п'яті всіх тексту: за перший раз 20 коп. за другий — 10 коп. Хто шукає заробітку, платить за оповістку в 3 рядки 10 коп. за раз, при умові друкованні не менше 3-х раз.

Українська Книгарня

Бувши ред. „Київськ. Старина“ (Безаківська, 8 у Київі).

Надійшли до продажу такі книги.

Альбом. Малюнки Тараса Шевченка в 1-й 1911. С.П.Б. ц. 4 р. Аш. Ш. Бог помсти. Др. на 3 ді. Перея. Левицького. К. 1911 ц. 20 к.

Ачачевська Х. Тогочасне і наше. Х. 1911 ц. 10 к.

А—євська. Мужицька дитина. Василь Стефанік 1911 ц. 5 к.

Амічко. Серце. Книжка для дітей з малюнками з італійської мови Б. та М. Гричченка. К. 1911 ц. 1 руб.

Василько А. Українська література і критицтво. К. 1911 ц. 5 к.

Василько В. „Борбатий“. П'еса на 3 ді. з співами. Х. 1911 ц. 25 к.

Вдовиченко М. На хвилях смуги. П'еса. К. 1911 ц. 50 к.

Грицьчинський Д. Брат на браті. Драма на 5 дій. К. 1911 ц. 25 к.

Гольденко Н. Мірандона (La boscandiera). Комедія на 3 ді. Перея.

М. Загірня. К. 1911 ц. 30 к.

Гричченко Б. Валки. К. 1911 ц. 35 к.

Гауф В. Казки. (З малюнками). Нер. О. Олесь. К. 1911 ц. 25 к.

Грушевський М. Ілюстрована історія України. К. 1911 ц. 2 р.

Добріосек Г. Гайдамака. Ком. опера в 1 ді. К. 1911 ц. 15 к.

Ефремов С. Історія Українського Письменства. СПБ. 1911 ц. 2 р.

Євангелія Господя Нашого Христі, до Іоанна. М. 1911 ц. 20 к.

Займін Ф. Як вільшти прожай на селянських землях. К. 1911 ц. 20 к.

Кілім Р. Нетр. Брати Могуті. Ч. I. К. 1911 ц. 25 к.

Кінновецька З. Справа І напіти на Україні. К. 1911 ц. 90 к.

І 1 р. 30 к.

Козич-Уманська. Помста жіздів (або торбове кубло) і в чаду кохання (Вихрест). Л. 1911 ц. 1 руб.

Колосничено Т. За воду і правду. П'еса з сучасн. життя на 5 д. К. 1911 ц. 85 к.

Концевич Г. 25 малоруських 3-х голосних п'есон. Вип. 5. К-дар.

1911 ц. 50 к.

Вагацько нових листових карток на ріжні ціни. Каталоги безплатно. (Київ, Безаківська, 8).

= На 4 місяці =
з 1-го Сентября і до кінця року газета „РАДА“
коштує 2 руб. 25 коп.

тут самого економічного життя. Це здається парадоксом, але наше економічне життя справді уявляє собою тільки тільки того, чим воно могло бути. І вихід з цього становища в дійсності зовсім не той, що вказує „Кievлянин“. Країв потрібно, щоб не тільки брали з цього повними пригорюками, а щоб і повертали йому хоч що небудь, хоч малу частину. Практичних людей, які згодилися б прискорити свої сили й кошти до економічного відродження краю, знайдеться досить. Треба тільки не ставити ім зайвих препон і не чинити їм умисних труднощів. Тоді може й людність нашого краю — розв'язеться, людність українська, хліборобська — швидше стане „на обідні ноги“.

Чубатий В. „Воскресені“. П'еса на 4 ді. К. 1911 ц. 35 к.

Шелухин С. Значення рінку мови для народності Й творчості, К. 1911 ц. 10 к.

Шевченко Т. Малій Кобзар для дітей. (В-по Укр. Учт.). К. 1911 ц. 20 к.

Маленький кобзар. З малюнки СПБ. 1911 ц. 25 к.

Твори. Т. П. З малюнками. СПБ. 1911 ц. 1 р. 50 к.

Яворницький Д. Поміж павами. Малюнки з життя. Е-слав. 1911 ц. 10 к.

Русальчик озеро. Е-слав. 1911 ц. 25 коп.

нічини економічного життя. Це здається парадоксом, але наше економічне життя справді уявляє собою тільки тільки того, чим воно могло бути. І вихід з цього становища в дійсності зовсім не той, що вказує „Кievлянин“. Країв потрібно, щоб не тільки брали з цього повними пригорюками, а щоб і повертали йому хоч що небудь, хоч малу частину. Практичних людей, які згодилися б прискорити свої сили й кошти до економічного відродження краю, знайдеться досить. Треба тільки не ставити ім зайвих препон і не чинити їм умисних труднощів. Тоді може й людність нашого краю — розв'язеться, людність українська, хліборобська — швидше стане „на обідні ноги“.

Суперечка між українськими кооператорами вступила в фазу третєйського розгляду. Роль третєйського судді вияв на себе найсолідніший в російських кооперативних журналах „Вестник Кооперації“. І, треба віддати йому справедливість, свою рідну виконав як найкраще. Московські кооператори напевно будуть не задоволені його присудом, але кооператори українські, уральські й інших місцевостей можуть підписатись обома руками під присудом „В. Кооперації“. Його присуд — це перште вітре з словом, яке чумою аустро-російських кооператорів у справі встановлення нормальних відносин між „окраїнами“ й „центром“.

„В. К.“ не зменшує кооперативних заслуг московського „союзу потребителів“. Навпаки, журнал високо ставить його діяльність і бажає йому як найбільшого успіху. Але всіх кооперативних потреб Росії „Союз“, на думку „В. К.“, не може задовольнити. „Не може центр, — пише „В. К.“, — хоті б і такий, як Московський Союз, усічіти за домаганнями великого числа районів, уловити властивості множества ринків, загалом задоволити всю ріжноманітність кооперативної Росії. „Росія велика і обільна“, й хоч „порядку в ній нема“, але не в центрі творити цей порядок“.

Далі „В. К.“ одвір обвинувачує московську спілку в бюрократичності і взаманні кооперативного підприємства. Розглянувши умову, на яких відбулось з'єднання київської спілки з московською „В. К.“, каже: „ні про яку спільну роботу тут не може бути й розмов“. Київська спілка зникла зовсім, бо пункт 6 умови, де говориться про реальній контролі, має дуже мало практичного й морального значення. Московські кооператори в редакційній статті „союза потребителів“ з великом задоволенням пишуть про „спільні“, називаючи так цю умову. Нам, однак, вдається тут більш слушним термін „поглощені“... На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. Д. Зельгейм ужив навіть геройчного засобу, знявши, що коли з'їзд не згадиться з його думкою, тоді країце відклакти спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб з'їзд призначив, що з'єднання відбувається на грунті повної прізвітності, а не через суму необхідності. На з'їзді представників товариств у Київі представник московської спілки висловив жаль за приводу того, що „спільні“ не відбулося раніше. Опір того, він не без жорстокості вимагав, щоб

мував політичне деболірство тутешніх німецьких радикалів.

На жаль д-р Елігер не залишив по собі відповідного наступника, і у німців нема людини, що ясно уявляє собі собі цю справу.

Але її з чеського боку не можна сказати, щоб уся справа була ясно та докладно проаналізована, та щоб чеськи становисько що до неї, було суцільне й солідарне.

Навіаки, тут що до цього немаєгоди навіть між найближчими політичними групами, які належать до відомого виборчого блоку—між молодечками та національними соціалістами.

Перші в цій справі займають такожі еволюційне та компромісне становище, хотіть полагодити чесько-німецький конфлікт крок за кроком; національні-ж соціалисти—принципально противники всіх компромісів у цій справі і хотіть полагодити її відразу та радикально.

Взагалі уся ситуація цілком неясна. Фактом є лише те, що знову буде нарада та спроба зробити діяльним чеський сейм. Про ці майбутні наради добрим прогнозом є—недавно заварена чесько-німецька згода у Будівництвах. В кожному разі у вересні, вайдуть в жовтні справа під час виборів.

Прага 2—1911.

ПО РОСІІ.

— В Фінляндії. В Фінляндській пресі її громадянстві гостро критикують циркуляр фінляндського сенату. Послання на ліберальний закон про відкриття 1907 року вважають дуже невдалими, бо критика урядових заходівним не заборонена. І їх забороняють по всім конституційним країнам, не виключаючи Йосії. Розуміючи такий закон, можна перевести і на нашою відповідь, яка забезпечується законом. Сенат—не законодавча інституція й він не має права змінити таємні закони. В сейм буде внесено запитання.

— Курські союзники. Члени курського oddilu союза русського народу проходили архієпископа курського дозволити Ім носити союзницькі значки в церковних процесіях під час майбутніх свят одкриття місії св. Іосафа в Білгороді. Владика цього Ім не дозволив, заявивши, що хрестні ходи—свято цілком церковне й політичні в них не повинно бути, а союзницькі значки та стяги це такі речі, що належать до політичних організацій. Союзники поскаржились на таку постанову архієпископа в синоді, але синод теж визнав погоди архієпископа на цю справу справедливими й носить союзницькі значки під час білгородських свят заборонив.

(«Росія»)

— Монастирські забави. В Парижі на монастирському майдані іподороді приїхали до високого столова відомий уже «квач», а під ним вивісили плакат з таким написом: «квач,

Покинутій.

Мовчи, мовчи: нас чують люди;
Про муки серця не кажи,—
Бо, сміючись, всяк осуде...

Мовчи, голубонько, мовчи!..

Ти ще дитя, людів не знаєш,
З одіртим серцем йдеши до них,
Свою Ім тайну дорукаєш;
Не вір, не їди: устрівся сміх!..

Не плач!.. Схилися мені на груди
І серця муки передай:

Нехай в твоїх боліт буде...

Прийди... Схилися... Не вітхай!..

Тобі, покинутій, я вірю...

Не треба скар, вітхань, розмов:

Все них несю тобі в сферу—

Свої чуття, свою любов!..

П. Гай.

* * *

Хвала, Дніпро, тобі, чудовий,

Хвала з довічної пори,—

Тобі дівчата чорнобриві

Хвалу сівачують до горі.

Бінки і з рути, і з барвінку

Тобі вплітують вони,

1 разом з піснями в сутінку

Бесело хлюпають човни.

Тобі гаф широколисті

Схиляють кучері свої,

До тебе линуті голосистих

Пташок незчлені рої.

Хвали тобі: осі чередою

Пливуть поважно кораблі,

І хвилі синюю водою

На береги летять твої.

Хвали тобі: ось після глафока

Намет свій тихо накиди

І місця дивиться високо,

Як в долом шепчеться вода.

Хвали тобі—ти міці і сила,

Ти неміруєш наш Воян,

Ти свідок країн днів отчини

І купель чистая славя.

Василь Недоля.

* * *

Лист з Одеси.

Трезвості.

І у нас є Особий комітет по-попечительству народної трезвості, який складається з «начальствуючих лиць» всіх урядових інституцій. Ну, звичайно, що цей комітет належить до відомства міністерства внутрішніх справ. Вищі урядові чини не мають змоги дуже пильно драти про-трезвість народу, отони вже від себе призначають вільних або охочих низких чиновників для фактичного підконтрольного справами попечительства; а що головною тверезості буває місце-

многі тобі літа! Процвітай на стражворогам! Російські дураки—цілуйте цей квач, бо ним було вимазано в Саратові вашого вчителя, газетне стерво, таку ж наволоч, як і вісі Незабаром цей квач буде гуляти по мордам дураків по всім городам!

Пройшла була чутка, вібі Ізidorпор збиралася палити на площі друге опудало, яке мало уважати „жінка“ з проходним свідоцтвом в руках. Поліція кинулася шукати те опудало по келіям і по подвір'ю, але знайти його не вдалося.

Сподіваючись погрому, царичанські видатні громадяни послали телеграми міністру внутрішніх справ, саратівському губернаторові й прокуророві судової палати, прохочи попередити погром. Поліціймайстер вказав розвішати по городу оголошення, в яких застерігається, що беспорядки будуть припинятися силою зброя.

Мобілізована вся кінна та пішша поліція. В городі роз'їжджали патрулі. Віля манастиря стоять побільші наряди поліції.

(У. Р.) — Приватна благодійність. Всеросійським союзом благодійних товариств вироблено і подано в міністерство внутрішніх справ законопроект про реформу приватної благодійності; в міністерства проект має перейти в Державну Думу. В законопроекті розділяється завести новий контрольний орган, який би мав додглядати за діяльністю благодійних товариств. Спершу мається на увазі на спробу здійснити цей проект тільки в двох городах—Москви та Петербурзі.

Прикладом є відома в Росії благодійність. Всеросійським союзом благодійних товариств вироблено і подано в міністерство внутрішніх справ законопроект про реформу приватної благодійності; в міністерства проект має перейти в Державну Думу. В законопроекті розділяється завести новий контрольний орган, який би мав додглядати за діяльністю благодійних товариств. Спершу мається на увазі на спробу здійснити цей проект тільки в двох городах—Москви та Петербурзі.

(Г. М.) — Міністр юстиці Щегловітов в російському міністерстві юстиці виробив записку про поліпшення становища мирових суддів і про потребу асигновок в сто тисяч карбованців на роз'їзді чиновників при виборах в 4 Державну Думу.

(У. Р.) — Затверджено роспис по проведенню телефона Москва—Харків і в сентябрі мається взятись до роботи. Всі лінії поділені на три участки: Тула—Орел, Орел—Курськ, Курськ—Харків. Робота одбуватиметься разом по всім трем участкам. Телефон на лінії піде після відзвіту на протязі 738 верстов. Проводи будуть бронзові. В декабрі думають роботи скінчити.

(Г. М.) — Міністр юстиці Щегловітов в російському міністерстві юстиці виробив записку про поліпшення становища мирових суддів і про потребу асигновок в сто тисяч карбованців на роз'їзді чиновників при виборах в 4 Державну Думу.

(У. Р.) — 15 вересня в Армавірі почнетися погромний процес октабрських днів 1905 року.

(Г. М.) — Ліга рівноправності жінок має скликати в декабрі всеросійський з'їзд по жіночій освіті.

(Г. М.) — Кадети виставляють кандидатом в депутати од Петербурга бувшого директора жіночого медичного інституту Салазкина.

ром в Москві буде одкрито студентський академічний клуб.

— Міністр народної освіти через попечителя петербурзької учебної окружі наказав начальникам середніх шкіл звернути увагу на позашкільний додгляд за учнями середніх шкіл.

(Р. В.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(Р. В.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(Р. В.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(У. Р.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(У. Р.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(У. Р.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(У. Р.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(У. Р.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

(У. Р.) — Із Виборга до «Нов. Времені» телеграфують: комендант виборзької кріпості оддав під суд майора Saarіnію за замах на жандармського підполковника Кунасова під час беспорядків на площі Червоного холму.

(У. Р.) — В Ставрополі, в селі Летениціковому, хтось украв на площі пам'ятник Олександрові ІІ, який недавно було поставлено.

родко, Успенський, Диздерев, Ко-
в, Грязков і інші.
ел Н. К. Фон-Мек має щастя підве-
сти Государеві Імператорові хліб-сіль.
Дочка віце-президента відсторілась
піднести Іх Імператорським Височе-
ствам Великим Княжнам російські
бу-
кети з білих квітів.

Оркестр заграв аустріч, натовп скла-
нув шапки і, вставши, радісними ви-
гуками вітає Государа.

Почалися біга. Щершим прийшов
«Хохол Удалой».

Парадом командував генерал-лей-
тенант Гельмгольц, біля якого мав де-
журство потішний 10 років.

Почався Імператорський смотр по-
тішних, які виявили знання дісциплін
і вправки, і викликали у всіх зди-
вування.

Потішні отряди під музику прой-
шли перед Августішими Вождем пе-
ремонтичним маршем і відсторілись
Царського «спасибі». Радісні вигуки
молодих голосів ліились в одновіді на
Парську ласку.

По скінченю смотра Царська
Сем'я одбула в Дворець.

При од'їзді його Імператорського
Величества біля шести тисяч потіш-
них загальним гравдіозним хором
виконали народні гіми. Вийшла не-
звичайно величава картина.

(П. Н.)

ПО УКРАЇНІ. У КІЇВІ.

◆ Справів одкриття мощів св. Йоасафа. Київська духовна академія святкує 4 і 5 січня одкриття мощів св. Йоасафа Білгородського, який скінчив курс київської академії в 1729 році і тоді ж призначений був на посаду учителя академії. В цьому авії св. Йоасаф був три роки, 5 січня після панаходи в конгрегаціонному академічному залі має бути прочи-
таній реферат присвячений святам одкриття мощів св. Йоасафа.

Як нас сповіщають, од'їзд митро-
політа київського і галицького Фла-
віана в Білгород одмінено в при-
зову до свят у Кіїв.

◆ Ювілей 35 літньої діяльності сельсь-
кого товариства. Сьогодні одбудеться
урочистий акт для одзначення 35
літнього ювілею діяльності київського
сельсько-гospодарського товариства.
В програму ювілейного відображення вхо-
дить, між іншим, прийом депутатій
і представників від сельсько-гospodar-
ського товариства і читання при-
вітних телеграм. Вечері буде бан-
кет.

◆ Пробування в Кіїві Л. А. Кассо, Мі-
ністр народної освіти. Л. А. Кассо
має одівдати завтра київський универ-
ситет.

◆ Обер-прокурор св. синоду. В. К. Саб-
лер одівдати учора київську духовну
семінарію, церковно-вчительську школу
на Лук'янівці і епархіальну школу.

◆ Міністр фінансів В. Н. Коковцев огля-
дає учора роботи по будові таможні
в Кіїві, побував в акціонному управ-
лінні і в комерційному інституті.

◆ Проба аеростату. У Кіїв після
днями закінчено аеростат, яким мож-
на керувати. Отбулися спроби цього
аеростату, але вийшли вони невдали-
ми. З аеростата, що пролітав вчора
над селом Бордніці за 25 верстов од
Кіїва, на лівому березі Дніпра, ік-
ното запису: «Вітер нас несе. Не мож-
емо спинітись. Хватайте віров'юк!». З аеростату була спущена віров'юк.
Гурт селян кинувся за аеростатом і
зупинивши його тільки полякалися. Аеростат се-
ляне привезли вчора в Кіїв.

◆ Рестрат. Цима дніми в наказу
прокурора судовому слідчому з уч-
ништєрського повіту передано справу
по обвинуваченню бувшого предста-
теля благодійного т-ва священика Лі-
сунова і казначея Вардашевича за
рощтрату 11,000 карб. грощей товари-
ства і за зловживання по службі.

◆ В суді. Вчора в київському ок-
ружному суді, без участі присяж-
них, розбралася справа про виклик
на дуль бувшого поміщника нач.
служби руху п-а, залінницу інженера
Невежіна пропорщиком запасу П. Вілодерковським. П. Вілодерковський
служив поміщиком завідувачем кон-
дукторською бригадою на ст. Одеса.
Він приїхав у Кіїв і звернувся до
інженера Невежіна з проханням да-
ти йому вакантну посаду завідувачем
бригадою. Невежін вигнав його з
кабінета. Вілодерковський був тоді в
офіцерській формі. Через три дні
він листом викликав Невежіна на
суд, але той передав лист Вілодер-
ковського прокурорів. Вілодер-
ковський потягнуто до суду по 2 п.
396 ст. ул. о.нак. за виклик на ду-
дель должностної особи.

Справа розбралася без Невежіна
і Вілодерковського.

Суд після недовгої наради прису-
див Вілодерковського на 4 місяці в
крайні.

Вчора ж таки розбралася справи
редакторів газет «Київська Газета Ко-
тлярка» Н. Я. Березовського і «Юж-
на Коп'я» Н. Л. Доскатка за те,
що дали адміністрації неправдиві ві-
домості про своє право редактувати
ці газети.

Судили їх по 1012² ст. ул. о.нак.

Обою обвинувачені присужено на

три тижні арешт при поліції.

◆ З Волині. Союзники почавські

сюнники готовять доклада Цареві з

приводу становища свого «Почавська».

го народного кредиту»; доклада хо-
чуть подати в Овручі під час по-
свячення там Василівського собору.
Таким і подібними докладами «патріоти»
думають таки добути довірі за
відкриття волинського земельного бан-
ку, звичайно, союзного. Виталій в
Овруч відмовляється іхати, щоб не
подумали, що він підбурює народ
проти уряду.

◆ Діві застраховано. Минулого року
волинське земство робило новою пе-
рестражову селянських та міщенсь-
ких будівель, а страховий відділ при-
найсвітішому синоді застрахував цер-
кви і причоті будівлі. Між зем-
ством та духовенством трапилось не-
порозуміння, що до страхування цер-
ковно-парафіяльних школ. Земство на-
казало своїм регистраторам обов'язко-
во застрахувати ті школи, що збудовані
на громадські землі; духовенство
позастрахувало всі школи без ви-
нагоди. На запитання здивованих се-
лян, навіщо школи по двічі застраховані,
регистратори пояснювали, що хоч і два відомства стражу, але страхуван-
ня платитимуть селянне одному, мовляв, як та погодиться земство.

◆ Про овруцькі свята. Волинське ду-
ховенство лаштується до овруцьких
свят—посвячення Василівського собо-
ру, реставрованого заходами Антонія
волинського. На посвяченні співатиме
хор, організований виключно з ба-
тюшок.

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ Проти «українофільства». При «По-
чавському Листку» Виталій засновує
«Земський отділ», до якого прохан-
яється землемісців та відповідно
засновані на два сажні вгору відріз-
ки, піднявши 2 хвилини, упав. В аеро-
плані поламались крила, аероплан
не покалічився.

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ Проти «українофільства». При «По-
чавському Листку» Виталій засновує
«Земський отділ», до якого прохан-
яється землемісців та відповідно
засновані на два сажні вгору відріз-
ки, піднявши 2 хвилини, упав. В аеро-
плані поламались крила, аероплан
не покалічився.

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,
а тепер вже 7—7½ р. 25 коп. за копу.
Овес б. р. Хліб копами йде заграниц-
я, а згомон сподівається назавді по-
верні, тільки не снопами, а зерном;
звичайно ціна тоді вдвічі—тричі
зросте, бо то вже буде хліб «закор-
донний».

◆ «Закордонний хліб». З кременець-
кого повіту до нашої газети пішуть:
Ціни на хліб в кожнім днем ростуть.
Ще недавно копа жита була 4—4½ р.,<br

публіки викликали д-р Піньківський, Левицький, Ковалевський, Мар'яненко; д-ка Борисоглібська, Хуторна, Петляш, Малиш-Федорець.

Всегалі відношення до трупні будо симпатичне, і вплив зроблений виставами, можна назвати значним.

Але він міг бути ще значнішим, якби не перешкоди та хиби, наведені вище.

Мінола Гуркало.

ДОПИСИ

(Од власних кореспондентів.)

М. БАТУРИН, конотопського повіту (на Чернігівщині). Кочубеївщина. Окрім перелічених уже в попередніх числах "Ради" історичних пам'яток, що позиціонують в Батурина в часі Гетьманщини до наших днів, треба згадати ще й, та зазвичай тут, Кочубеївщину. Кочубеївщина, або господи колишнього генерального суддя Василя Леонтовича Кочубея, що написав донос на гетьмана Мазепу, лежить недалеко від того місця, де стояла палац Гетьмана Кирила Розумовського, що саме тепер реставрується. Господа Кочубея обнесена тином і обслажена тіністим гаем. Гай Кочубея замахав аж 18 десятин землі, ділячи її між Батурина, як під'здити до його з боку Сейма, здається одним великим садом, серед якого вибількує на сонці своїми позолоченими бавями церква Мазепи та похмура дзвіниця з високого берега, оточений зеленою, без вікон, без дверей, 4-х поверховий палац Гетьмана Розумовського, будований по проекту славетного італійського архітектора Растреля.

Тепер це запущений сад. Фруктові дерева давно вже заглушили гіллястий в'яз; доріжки, стежки теж позаростили всіляким віллям та бур'яном. Тільки від посаджені дереви та широкі довгі алеї, розкині під цільним донзглядом хазяйського ока нагадують, що раніше тут зовсім інше було, що життя било тут джередом... От і місце, де колись був квітник Кочубея. Тепер там, де були клумби, невеличкі горбики, на яких гуляють діти століття.

Посеред гаю стоїть бізенський кам'яний, критий залізом, обфарбованій в зелений колір, будинок. На цьому місці властиво і стояв колишній палац Кочубея; той же дім, що тепер стоїть, уявляє у себе зменшенню копію останнього, або, правдивіше, скажуть, реставровану половину колишнього палацу. Руїни фундаменту другої половини, що й досі можна бачити поблизу.

Сторож відмінув двері, і ми вийшли в середину. Не дуже давно був ремонт будинку, а через це мури всі поблічені, пошкоджені. Замісіць колишнього паркету—помост зроблений в дошках. Двері теж нові простенькі. Стіни тощо, грубі вінченині, позараз стоять відіскінні, як і були. Замісіць ручки в дверях—старі, в давоном, ті самі, що були й тоді, як жив тут Кочубей. Плати теж Кочубеївські. Вікна великих вінченині, в старому стилі. Од і та кімната, де був кабінет генерального суддя Кочубея. Із кабінета вінченичі двері ведуть в опочивальню. Тепер ці двері зацегловані.

На багато й мебелі вісталося з Колишньою російською кімнатною обставиною. Невеличка канапка з червоного дерева, обита якоюсь колірною плютрухлою матерією. Сіль кабінетний, привезено сажень завдовжки і цієї завширшки, обложеній теж червоним деревом. Дошка столу обита зеленою шкірою з ріжками, позатиритими уже трохи, візерунками і узорами, і з позолоченими краями. Невеличка дубова шафа з старовинним (з давоном) замком. Отже і все те, що збереглось в колишньої російській меблі Кочубея. Без сумніву, багато цього поїздили до себе нашадки Кочубея, що держать при будинкові сторожі, ділячи їх між собою. Невеличка дубова шафа з старовинним (з давоном) замком. Отже і все те, що збереглось в колишньої російській меблі Кочубея.

Богат і славен Кочубей, Єго поля необозримі, агадується вірш Пушкіна.

Далі поїзив нас сторож в льох (підваль) дому. Запаливши свічку і спустившись по кам'яним сходцям униз, ми огинілись—в вохідній темниці перед маленькою, заливою, тощою, вибрелею в товсти, камяні стіни хвірткою. Великі важкі засови входили в середину стін. Сторож відімкнув І і ми вийшли в невеличкий тісний каземат. Над нашими головами спускалися грізно кам'яні склепіння. Тут сиділи в'язні, перш чим одбудеться суд. Навколо страшна міла. Тільки, майже метрів до 2 над головою, крізь невеличкі віконця з похилом, агористом луктою, що душить навіть всяку мрію про втечу з відсіка, сонце кидало невеличкий сніп світу. По цим вікнам можна будо міркувати про товщину мурів, що виносили аж 1½ метра! Бгорі і по бокам висіли виничені порожні тутої вітрові кілька лавандугів і кайданів. Це була в'язниця Кочубея. Тут сиділи найважніші в'язні, чекаючи торту і суду. В сумежній камері робилися тортури. Тут були всі потрібні для цього машини і всілякі приладдя.

Третя памятка в Кочубеївщині про старі часи, що збереглась ще й досі, торкається тієї красуні, через яку ви-

ник донос Кочубея на Мазепу. Це так званий дуб Мотрі Кочубеївни, або як його тут звати, дуб Марії (по Пушкіну), тієї самої Мотрі, що була коханкою Мазепи. Од дуба застався тільки дуплястий стовбур. На йому тепер і листя, якщо й буває, то тільки на самому версі. Під ним, як кажуть, уперше відкрилися в коханні Мазепи і Мотрі, під ним вони часто в довгі літні, місячні ночі сиділи вмісті, під ним він співав Мотрі свою славну думу і пісні власного твору... Уся кора дуба ізрівана івіціалами, між якими особливо грубо вирізано дуб. М. (Мотрі і Мазепа). Кожев туррист вважає за свій обов'язок вирізати на цьому дубі своє прізвище.

Такі пам'ятки в Кочубеївщині.

До речі. Це, певна річ, дуже добре, що Кочубеївщина держать при будинкові сторожа і щоб він дігдає за ним та держав його в чистоті, та дуже кепсько, що сторож цей сам великорос і росказати, що небудь туристам про старовину, за якою він доляєда, не може нічого, окрім того, що чув від попереднього сторожа—українця, з роду батурина, старого діда, що багато було чого роскаже про те, що знав і бачив. Наслідком всього цього і з'являється не серйозне відношення до місцевої старовини, прикладом буде хоби доля тієї золотої каблучки в вілитим портретом із написом на ній, яку сторож знайшов на місці бувшого квітника Кочубея, копаючи його під картоплю: він продав її першому вицадковому туристові за карбованець. Знаходить також часто він і хаді старовинні в українськими візерунками; діти сторожа розбивають їх на піцьки.

М. РАШОВНА, гадяцького повіту (на Полтавщині). Спеклаки, 15 серпня у нашому містечку гуртком аматорів було виставлено "Наймичку". Тобілевича, а в кінці хор хлопців і дівчат, під орудою псаломщика Р., виконав скількох українських пісень. Прибуток від спектакля піде на кшілько музичних інструментів, бо серед молоді заклалась гуртка музикантів, який грає даром на всіх виставах, і грає далеко краще, ніж півтовій бальзин оркестр. Хоча спектаклі були часто (на противі п'яти тижнів чотири рази), однак, публіка було доволі. Правда, помешкання такі дуже малі, але більшого нема. Іде на спектаклі інтервенція, ідуть хлопці й дівчат, видно, що всі почують духовний голос і кидаютися на все, що може задовільнити його. Во у нас навіть по-гандельські бібліотеки немає. Зважаючи на це, місцева інтелігенція молоді рішила впорядбити спектакль. Не можна сказати, що нашим аматорам пощастило з цим спектаклем. Виконавці шаржують, де тільки можна й як можна, через це в тяжкі драми зробили легенку комедію. З єврейських персонажів пороблено якось карикатури, що, не кажучи вже про художній бік справи, ображает національну почуття єврейської частини глядачів. Ну, та будемо надіятись, що з часом аматори війдуть на добру стежку.

М. РАШОВНА, гадяцького повіту (на Полтавщині). Спеклаки, 15 серпня у нашому містечку гуртком аматорів було виставлено "Наймичку". Тобілевича, а в кінці хор хлопців і дівчат, під орудою псаломщика Р., виконав скількох українських пісень. Прибуток від спектакля піде на кшілько музичних інструментів, бо серед молоді заклалась гуртка музикантів, який грає даром на всіх виставах, і грає далеко краще, ніж півтовій бальзин оркестр. Хоча спектаклі були часто (на противі п'яти тижнів чотири рази), однак, публіка було доволі. Правда, помешкання такі дуже малі, але більшого нема. Іде на спектаклі інтервенція, ідуть хлопці й дівчат, видно, що всі почують духовний голос і кидаютися на все, що може задовільнити його. Во у нас навіть по-гандельські бібліотеки немає. Зважаючи на це, місцева інтелігенція молоді рішила впорядбити спектакль. Не можна сказати, що нашим аматорам пощастило з цим спектаклем. Виконавці шаржують, де тільки можна й як можна, через це в тяжкі драми зробили легенку комедію. З єврейських персонажів пороблено якось карикатури, що, не кажучи вже про художній бік справи, ображает національну почуття єврейської частини глядачів. Ну, та будемо надіятись, що з часом аматори війдуть на добру стежку.

Зуб на лікарі Бр. ТЕТЕЛЬБАУМ, Прорізана, 24. Підлога, лікарі-спец. Прайм, секр. вагітн. і по-роділь у всіх пору. Мар. Благовіщенська 44.

Кабінет лікаря Дем'яновича-Цигури, Голиня, пломбування і встанов. штучн. зуб. Прайм. 9-12, 3-6 годин. Неогерцька, 36.

Зуб на лікарі Бр. ТЕТЕЛЬБАУМ, Прорізана, 24. Підлога, лікарі-спец. Прайм, 9 год. р. 9 год. в. Пломбування, 50 к., вириза, зуб. без болю. Штучн. зуби. 1 р.

Лікарі Н. І. Олтаржевський приймає хвор. по жіноч. слабуван. та акушерству що дни від 4-6 год. дни (по відторах більших безплатно) В. Житомирська № 2-кн. 1.

Лікарі Г. В. БАТАНІГР, Готель "Україна" відділ в аптам. КІМ-НАТИ по міс. і на дособ. недорого. Буль. Курд., 34.

ПРАЦЯ, Коваль—практик шукав роботи ковалівської чи слюсарської. Дуже було. Згодом на виїзд. Адреса К-ра "Ради" для Ф. Рашетніка.

СТУДЕНТ старш. курса шукав уроків. Адр. Вознесенський спуск 1, № 14, кв. 7.

ВСЯКІ Великий суконно-мануфактурний магазин Ермолаєва та Орлової, Львівська, 6 (угор. Вознесенського спуску).

До наступного осіннього та зимнього сезону одержано велику партію всіх кого сезонного та теплого краму. Форми всіх кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького:

Оповістка Ради, № 1, 1906 р. від 10 коп. за кілька кін. і відомості. ЦІНИ через не-вежкі видавни НЕДОРОГИ.

Продаються такі книжки Модеста Левицького: